

Sygn. akt II CSK 500/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku G. K.

przy uczestnictwie H. K., J. K., K. X., J. X., K. W., T. B., A. B., K. B., H. B., D. Ł.,
E. S., E. H., M. P. i J. Y.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 26 stycznia 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na „potrzebę wykładni przepisu art. 339 k.c. w kontekście, kiedy Sąd Okręgowy nie wskazał takich okoliczności faktycznych, które rzeczywiście podważyłyby zastosowanie w sprawie domniemania z art. 339 k.c. i nie zakwalifikował charakteru tego władztwa”. Stwierdzenie to pozostaje w wysokim stopniu niejasne. Skarżący nie tylko nie wskazał w tym wypadku konkretnej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z katalogu w art. 398⁹ § 1 k.p.c., lecz także nie sformułował w precyzyjny sposób kwestii, która miałaby stanowić problem wymagający wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy. W dalszej części swojego wyводу przytoczył on część stanu faktycznego sprawy oraz wskazał ogólnie na niejednolite rozstrzyganie opisanej przez siebie kwestii w orzecznictwie. Jak się wydaje, wskazany problem wiąże on bądź z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (istotne zagadnienie prawne) bądź z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. (potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów).

Argumentacja skarżącego w oczywisty sposób nie odpowiada jednak żadnej z tych przesłanek. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego powołanie się na każdą z nich rodzi po stronie skarżącego obowiązek wskazania konkretnych problemów interpretacyjnych lub rozbieżnych stanowisk, które wiążą się z tą kwestią (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ. oraz z dnia 23 lipca 2015 r., I CSK 976/14, nie publ.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera tych elementów, ograniczając się do bardzo ogólnych i nie w pełni jasnych stwierdzeń.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).